

Motion till riksdagen 2006/07:So484

av **Veronica Palm och Sylvia Lindgren (s)**

Mänskliga rättigheter för hivpositiva

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att hivpositiva liksom andra personer med sexuellt överförbara sjukdomar ska åtnjuta mänskliga rättigheter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att ingen ska kunna dömas till frihetsberövande enbart vid misstanke om framtida brott mot smittskyddslagen.

Motivering

På den internationella arenan har Sverige agerat föredömligt i hiv/aids-frågor. Sveriges regering har stått upp för mänskliga rättigheter och försvarat Unaid's uppfattning att hiv/aids bekämpas med informationsspridning om smittan, sexualundervisning och genom att stärka kvinnors ställning i samhället. Sverige har stått upp mot de krafter som verkar för att konservativa moraluppfattningar ska vara vägledande i arbetet mot hiv/aids, t.ex. Vatikanen och flera länder med fundamentalistiska uppfattningar samt Bushadministrationen i USA.

Detta är föredömligt. Vi kan vara stolta om än inte nöjda. För trots att Sverige för en bra hivpolitik internationellt låter tonerna helt annorlunda på hemmaplan. Sverige avviker klart i sin lagstiftning kring hiv/aids från andra länder. Den närmaste jämförelsen man kan göra är den lagstiftning som finns på Kuba, där man liksom i Sverige använder sig av frihetsberövande som metod för att stoppa spridningen av hiv.

Den svenska smittskyddslagen föreskriver tydliga regler för den som är hivpositiv. Man måste testa sig om man varit utsatt för smittorisk, följa behandlade läkares föreskrifter (så här långt gäller samma regler för alla smittsamma sjukdomar), informera sin sexpartner om att man är smittad osv. Om den behandlade läkaren misstänker att patienten inte följer föreskrifterna ska

Fel! Okänt namn på

denne anmälas till smittskyddsläkaren. Smittskyddsläkaren kan sedan gå vidare med fallet till länsrätten. Länsrätten avgör om den smittade kommer att bryta mot smittskyddslagen och därigenom riskerar föra smittan vidare. Om länsrätten tror att personen kommer att begå brott har den möjlighet att kunna döma personen till tre månaders frihetsberövande, därefter till sex månaders frihetsberövande osv. En hivsmittad person kan därefter med sex månaders prövning hållas frihetsberövad resten av sitt liv.

Denna metod har Sverige aldrig argumenterat för i den internationella hiv/aids-debatten. Det är en mänsklig rättighet att bli behandlad som oskyldig fram till dess att det har bevisats att man begått brott och att man dömts för detta brott. Det är en mänsklig rättighet att alla behandlas lika inför lagen.

Stockholm den 26 oktober 2006

Veronica Palm (s)

Sylvia Lindgren (s)